

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้เป็นการสรุปผลของงานวิจัยและระบุประเด็นข้อเสนอนแนะ ข้อจำกัด ข้อบกพร่องอันเกิดจากการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ ทั้งยังเป็นการเสนอแนะแนวทางเพื่อการศึกษาและค้นคว้าในครั้งต่อไป ซึ่งในบทนี้จะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือในส่วนแรกจะกล่าวถึงการสรุปผลการศึกษาประสิทธิภาพของระบบบริหารสินทรัพย์ และในส่วนที่สองจะกล่าวถึงข้อเสนอนแนะที่ได้จากการศึกษาประสิทธิภาพของระบบบริหารสินทรัพย์

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือการศึกษาเชิงพรรณนา และการศึกษาเชิงปริมาณ โดยกำหนดเงื่อนไข ขอบเขต และข้อจำกัดไว้หลายประการเนื่องจากผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมตัวแปรหรือข้อมูลทุกตัวให้มีลักษณะที่เป็นไปตามสภาพของความเป็นจริงที่เกิดขึ้นได้ ในส่วนของการศึกษาเชิงพรรณนาได้อาศัยจากข้อมูลรายงานประจำปี เอกสารงานวิจัยและบทความจากหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ สำหรับการวิเคราะห์เชิงปริมาณได้กำหนดหัวข้อในการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ซึ่งประกอบด้วย การวิเคราะห์ด้วยทฤษฎีความมีประสิทธิภาพ X และการวิเคราะห์ด้วยอัตราส่วนทางการเงิน

สรุปผลการวิจัย

1) ผลสรุปจากการศึกษาการดำเนินงานของ AMC

เมื่อ AMC ถูกตั้งขึ้นเพื่อนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสถาบันการเงิน จากการศึกษาขั้นตอน รูปแบบและวิธีการดำเนินงานที่ซับซ้อนของ AMC และประสบการณ์จากในหลายประเทศพบว่าการประสบความสำเร็จของ AMC จะเกิดขึ้นได้ มิได้มาจากการบริหารที่ดี บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเพียงอย่างเดียว ยังขึ้นกับปัจจัยอื่นที่เอื้ออำนวยต่อการทำงาน ที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศด้วย แม้หลายประเทศที่จัดตั้ง AMC ขึ้นยังไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ แต่พยายามที่จะไม่ให้ AMC กลายเป็นคลัง NPL และ NPA ที่มีได้มีการบริหารจัดการและรอให้มูลค่าทรัพย์สินลดลงเรื่อยๆ เพราะนอกจากจะสะท้อนศักยภาพในการแก้ปัญหาของประเทศแล้ว ยังส่งผลต่อระบบการเงินและเศรษฐกิจของประเทศอีกด้วย

และเมื่อวิเคราะห์รูปแบบการดำเนินงานของ AMC แต่ละประเภทพบว่า AMC แต่ละประเภทมีทั้งข้อดีข้อเสียต่างกัน และจากประสบการณ์ AMC หลายประเทศพบว่า AMC รวมศูนย์จัดการจะถูกจัดตั้งเมื่อปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เป็นปัญหาของระบบและโครงสร้างในการแก้ปัญหา ยังมีความอ่อนแอ เพื่อเร่งชำระสะสางหนี้และลดกระบวนการทางด้านกฎหมาย แต่บ่อยครั้งที่ AMC แบบรวมศูนย์จะถูกแทรกแซงจากการเมือง ขาดความยืดหยุ่นในการทำงาน อีกทั้งหากการบริหารจัดการไม่มีประสิทธิภาพ แนวโน้มการเกิดต้นทุนการถือครอง (Carrying Cost) ก็จะสูงขึ้น และหากสินทรัพย์ไม่ได้มีการบริหารจัดการและไม่มีกรปรับโครงสร้าง สินทรัพย์ก็จะค่อยๆเสื่อมมูลค่า สร้างความเสียหายให้กับระบบการเงินยิ่งขึ้น สำหรับ AMC กระจายศูนย์จัดการ โดยส่วนใหญ่ จะมีความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการมากกว่า AMC แบบรวมศูนย์จัดการ โดย AMC แบบกระจายศูนย์จัดการเหมาะที่จะนำมาใช้ในการจัดการหากเป็นหนี้ที่ไม่มีความซับซ้อนและไม่เป็นหนี้ที่เป็นกรรมสิทธิ์ร่วมกับเจ้าหนี้หลายรายที่ซับซ้อน AMC แบบกระจายศูนย์จัดการจะประสบความสำเร็จได้ จะต้องมีรอบจูงใจในการปรับโครงสร้างหนี้ของธนาคารและภาคธุรกิจ ดังนั้นหากต้องการส่งเสริมให้สถาบันการเงินแก้ปัญหาของตนเอง จะต้องมีแรงจูงใจในการปรับโครงสร้างหนี้ และมีมาตรการทางกฎหมายหรือเงื่อนไขที่จูงใจเพียงพอ แต่ข้อเสียอีกด้านหนึ่งของ AMC กระจายศูนย์ อาจเป็นส่วนช่วยในการตกแต่งตัวเลขทางบัญชีให้กับสถาบันการเงินแม่ได้โดย NPL ที่โอนมาไม่ได้มีการแก้ปัญหาใดๆ

ปัจจัยต่างๆที่จะช่วยให้ผลักดันให้ AMC บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งและประสบความสำเร็จได้แก่

1. AMC จะต้องมีการบริหารจัดการที่ดี และการเร่งในการปรับโครงสร้างหนี้ มีการนำนวัตกรรมใหม่ๆมาใช้ในการบริหารจัดการและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ทรัพย์สินรอการขาย
2. จะต้องมีกรอบกฎหมายที่ชัดเจน เพื่อช่วยให้ AMC สามารถบริหารจัดการได้อย่างราบรื่นและช่วยให้ขั้นตอนทางคดีรวมทั้งกระบวนการทางศาลมีประสิทธิภาพนำประโยชน์สูงสุดให้แก่เจ้าหนี้และลูกหนี้
3. คุณภาพของสินทรัพย์ที่รับโอนมา หากเป็นลูกหนี้รายใหญ่และมีหลักทรัพย์หรือบุคคลค้ำประกัน จะมีโอกาสประสบความสำเร็จสูงกว่าลูกหนี้รายย่อยและหนี้ที่ไม่มีหลักประกัน (Clean Loan)

4. AMC ต้องมีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในหลายสาขา ต้องมีการบริหารอย่างมืออาชีพ ซึ่งบางครั้งอาจต้องมีการใช้ที่ปรึกษาจากต่างประเทศ

ประเทศไทยได้มีการจัดตั้ง AMC เพื่อหวังที่จะเข้ามาช่วยในการแก้ปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ที่มีระดับสูงจากผลของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจพ.ศ.2540 โดยมีการจัดตั้ง AMC ขึ้นทั้งหมด 18 แห่ง ได้แก่ 1) บริษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน (บพส.) ซึ่งจัดตั้งขึ้นเมื่อปีพ.ศ.2540 มีวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของ 56 สถาบันการเงินที่ปิดกิจการจากผลของวิกฤตการณ์ทางการเงินปีพ.ศ.2540 และได้ยุบเลิกไปในปี พ.ศ. 2548 โดยการศึกษาครั้งนี้นำมาใช้ในการศึกษา เนื่องจากบพส.เป็นองค์กรเฉพาะกิจที่มีการดำเนินงานและการ โอน NPL ที่จำกัด ต่างจาก AMC ทั้ง 2 รูปแบบ 2) AMC แบบกระจายศูนย์จัดการ 16 แห่ง 3) AMC แบบรวมศูนย์จัดการ 1 แห่ง ได้แก่ บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (บสท.)

จากการศึกษาพบว่า 4 ปีแรกของการดำเนินงาน AMC แบบกระจายศูนย์ยังประสบปัญหาและอุปสรรคหลายด้าน การดำเนินงานและการแก้ปัญหายังเป็นไปอย่างล่าช้า ซึ่งเป็นอุปสรรคที่สำคัญของ AMC นโยบายการทำงานยังขึ้นกับสถาบันการเงินแม่เป็นสำคัญ อีกทั้งมาตรการทางด้านกฎหมายยังไม่ชัดเจน ทำให้การดำเนินงานที่ผ่านมายังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ส่งผลต่อผลการดำเนินงานทั้งด้านการเงินและที่ไม่ใช่การเงินที่สะท้อนออกมาไม่คึก

AMC แบบรวมศูนย์จัดการ หรือบสท.ที่ตั้งขึ้นในภายหลัง มีแนวทางในการพยายามเร่งเจรจา หาแนวทางในการปรับโครงสร้างหนี้และนำรายได้คืนสู่ภาครัฐให้เร็วที่สุด โดยให้การสนับสนุนด้วยกรอบกฎหมายรองรับการทำงานอย่างชัดเจน และเอื้อสิทธิประโยชน์ต่างๆ เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่น แต่อย่างไรก็ตาม บสท.ยังคงประสบปัญหาในการดำเนินงานหลายประการ เมื่อ บสท.กลายเป็นเจ้าหนี้รายใหญ่เพียงรายเดียว ถือมูลค่าสินทรัพย์จำนวนสูงและมีอำนาจการตัดสินใจสูง จึงยากที่จะหลีกเลี่ยงประเด็นปัญหาของการแทรกแซงทางการเมือง ปัญหาจากการไม่ได้รับความพอใจจากลูกหนี้ หรือสถาบันการเงินอื่น ช่วงระยะเวลา 4 ปีของการดำเนินงาน แม้ บสท.จะยังมีอุปสรรคและปัญหาในการบริหารจัดการ แต่ตัวเลขทางการเงินยังแสดงผลลัพธ์ที่น่าพอใจ ทั้งนี้ผลการดำเนินงานจะสะท้อนประสิทธิภาพอย่างแท้จริงได้ ก็ต่อเมื่อมีการแบ่งปันผลกำไรขาดทุนกับสถาบันการเงินผู้โอนแล้ว

ปัจจัยที่ทำให้แนวทางการดำเนินงานของ AMC รวมศูนย์จัดการและ แบบกระจายศูนย์จัดการในประเทศไทยมีความแตกต่างกันคือกรอบทางด้านกฎหมายที่จะเอื้ออำนวยในการทำงาน ซึ่งจะทำให้การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยปัจจุบันกรอบกฎหมายที่รองรับการทำงานของ AMC ทั้งสองยังมีความแตกต่างกันในหลายประเด็น

2) ผลสรุปการทดสอบประสิทธิภาพ

2.1 จากการศึกษาวิเคราะห์ประสิทธิภาพด้วยทฤษฎีความมีประสิทธิภาพ X ได้ผลการวิจัยดังนี้

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของผลผลิต ซึ่งได้แก่รายได้จากการดำเนินงานต่อต้นทุนในการดำเนินงาน จากสมการถดถอยที่ได้สามารถอธิบายได้คือ เมื่อรายได้จากการดำเนินงานเพิ่มขึ้น 1 บาท ต้นทุนในการดำเนินงานเพิ่มขึ้น 0.523 บาท และถ้าไม่มีรายได้จากการดำเนินงาน จะทำให้มีต้นทุนในการดำเนินงานที่เป็นต้นทุนคงที่ 0.593 บาทต่อทุนจดทะเบียนของบริษัทที่เรียกชำระแล้ว 1 บาท

เมื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพการดำเนินงานจากค่าความคลาดเคลื่อนของสมการ โดยพิจารณา 2 แนวทางคือการพิจารณาประสิทธิภาพโดยภาพรวม 4 ปีของการดำเนินงาน และการพิจารณาประสิทธิภาพการดำเนินงานแต่ละปี พบว่าค่าประสิทธิภาพของ AMC รวมศูนย์และแบบกระจายศูนย์ต่ำมากในช่วง 1-2 ปีแรก โดยในปีที่ 3 เริ่มปรับตัวดีขึ้นและลดลงอย่างรวดเร็วในปีที่ 4 เมื่อพิจารณาภาพรวมแล้วจะเห็นว่าในช่วงระยะเวลา 4 ปีแรกของการดำเนินงาน AMC ในประเทศไทยยังขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

2.2 จากการศึกษาวิเคราะห์ประสิทธิภาพด้วยอัตราส่วนทางการเงิน เมื่อพิจารณา AMC ในประเทศไทยพบว่าประสิทธิภาพทางการเงินของ AMC รวมศูนย์จัดการสูงขึ้นทุกปี และสูงกว่า AMC กระจายศูนย์จัดการ และเมื่อเปรียบเทียบกับ KAMCO ในปีที่ 3 KAMCO จะมีประสิทธิภาพสูงกว่า AMC รวมศูนย์จัดการ และลดลงในปีที่ 4 เท่ากับ AMC รวมศูนย์จัดการ ซึ่งผลสรุปโดยรวม AMC ในประเทศไทยยังไม่ถึงจุดต่ำสุด ยังมีโอกาสเพิ่มประสิทธิภาพและเติบโตได้อีก

ดังนั้นสรุปได้ว่า AMC ในประเทศไทยทั้ง 2 ประเภทขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ แต่เมื่อพิจารณาทางการเงินแล้ว AMC รวมศูนย์แสดงถึงประสิทธิภาพได้ดีกว่า AMC กระจายศูนย์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจะนำเสนอเป็น 2 ส่วน ในส่วนแรกจะกล่าวถึงข้อเสนอแนะในแนวทางการปรับปรุงระบบบริหารสินทรัพย์ในประเทศไทย และในส่วนที่สองจะกล่าวถึงแนวทางในการศึกษา งานนี้เพิ่มเติม

แนวทางการปรับปรุงบริษัทบริหารสินทรัพย์ในประเทศไทย

จากการศึกษาประเทศไทยจะนำ AMC รูปแบบใดมาใช้ในการบริหารจัดการ NPL ก็ แต่จะต้องมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ หาก AMC มีการปรับปรุงให้มีความยืดหยุ่นและมุ่งเน้นกระบวนการปรับโครงสร้างหนี้ให้มีประสิทธิภาพ ประเทศไทยก็จะสามารถแก้ปัญหา NPL ในระยะยาวได้

1. ปรับปรุงให้มีผู้ลงทุนใน AMC โดยไม่บังคับว่าสถาบันการเงินจะเป็นผู้ถือหุ้นใน AMC เกินกว่า 50% โดยยังคงมีสิทธิประโยชน์ทางภาษี เพราะจะทำให้สถาบันการเงินไม่ต้องจัดหางบการเงินรวมและไม่ต้องนำเอาสินทรัพย์จัดชั้นของ AMC มารวมในการคำนวณเงินทุน รวมทั้งหาผู้ร่วมลงทุนได้มากขึ้นและสามารถจะนำมาบริหารได้มีประสิทธิภาพ ผู้ลงทุนใน AMC อาจจะมาจากผู้ลงทุนในประเทศและต่างประเทศก็ได้

2. กำหนดเกณฑ์การขายสินทรัพย์ของสถาบันการเงินของรัฐให้ AMC รวมทั้งการปรับโครงสร้างหนี้ของ AMC ให้ชัดเจนเพื่อจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับความผิดของผู้บริหารตาม พ.ร.บ. ความผิดของพนักงานในองค์กรของรัฐหรือหน่วยงานรัฐ โดยทำให้การดำเนินการของสถาบันการเงินของรัฐให้เป็นไปโดยชอบด้วยระเบียบก็จะตัดปัญหาเรื่องเจตนาพิเศษตามกฎหมายออกไปได้ จะไม่ต้องมีปัญหาการถูกฟ้องร้องในภายหลัง

3. กำหนดหลักเกณฑ์เรื่องการขายลูกหนี้ของสถาบันการเงินให้แก่ AMC ให้ชัดเจนและควรให้สิทธิผู้ขายมีส่วนแบ่งกำไร (Profit Sharing) ได้ โดยไม่ต้องรวมอยู่ในงบการเงินรวมของสถาบันการเงินผู้ขาย

4. ปรับปรุงกระบวนการปรับโครงสร้างหนี้โดยเฉพาะการขายหลักประกัน โดยเฉพาะหากลูกหนี้ยอมโอนหลักประกันหรือให้ขายให้บุคคลที่ 3 แล้ว สถาบันการเงินก็ไม่ควรจะติดตามทวงถามเอาจากลูกหนี้อีก แม้มีข้อสัญญาให้ทำเช่นนั้น ได้ก็ตาม เพราะหากทำเช่นนั้น ลูกหนี้ก็จะยึดต่อผู้คดีให้นานเท่าที่จะทำได้ เพราะรู้ว่าแม้ตนเองยอมขายหลักประกันตัวเองก็ต้องรับผิดชอบตัวอีก

5. กระบวนการทางศาลขั้นตอนการดำเนินคดี การบังคับคดี ต้องรวดเร็วกว่าปัจจุบันเพื่อใช้บังคับกับลูกหนี้ที่ไม่สุจริตหรือลูกหนี้ที่ตั้งใจจะให้เกิด NPL ซึ่งเป็นลูกหนี้ที่มีเงินแต่ไม่ยอมใช้คืนเจ้าหนี้ เพื่อให้เกิดเป็นหนี้เสีย และมาชำระหนี้กับ AMC เพื่อหวังที่จะได้ลดหนี้ (Hair Cut)

6. AMC ควรมีนวัตกรรมใหม่ๆ ในการบริหารจัดการในการเพิ่มมูลค่าให้กับทรัพย์สิน และสามารถจำหน่ายทรัพย์สินรอการขายได้ในราคาสูง เพื่อให้ตลาดสินทรัพย์ด้วยคุณภาพเติบโตขึ้นสร้างความมั่นใจให้กับนักลงทุน ส่งผลให้การแก้ปัญหาเป็นไปอย่างรวดเร็ว

7. จากการศึกษาพบว่า วัฏจักรของธุรกิจ AMC ประสิทธิภาพจะต่ำในช่วงแรก เนื่องจากเป็นช่วงของการรับโอนสินทรัพย์ และอยู่ระหว่างการเจรจากับลูกหนี้ แต่ต่อมากจะสูงขึ้นเนื่องจากเริ่มมีกระแสเงินเข้ามา การปรับโครงสร้างหนี้เริ่มหาข้อสรุปได้ NPL บางส่วนก็เปลี่ยนเป็นเงิน บางส่วนก็เปลี่ยนเป็นอสังหาริมทรัพย์ หลักทรัพย์ต่างๆ ที่เรียกว่า ทรัพย์สินรอการขาย และเมื่อถึงจุดอิ่มตัวของธุรกิจก็อาจมีแนวโน้มลดลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้นควรมีการเร่งจำหน่ายทรัพย์สิน สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับตลาดทรัพย์สินรอการขายให้เป็นที่สนใจของนักลงทุน ศักยภาพในการทำกำไรของ AMC ก็ยังสามารถเติบโตขึ้นได้

การจัดตั้ง AMC อาจจะช่วยให้อัตรา NPL ลดลงได้ในทางบัญชีของสถาบันการเงินเท่านั้น แต่ทางออกที่แท้จริงก็คือ AMC จะต้องปรับโครงสร้างหนี้ให้ได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการดำเนินการกับลูกหนี้ NPL อย่างรวดเร็วและเฉียบขาด รวมทั้งการปรับโครงสร้างหนี้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นการลดต้นเงินและดอกเบี้ย โอนทรัพย์สินมาใช้หนี้ (โดยไม่เรียกร้องเอาจากลูกหนี้) แม้หากโอนแล้วยังขาดอยู่หรือแม้กระทั่งการฟ้องบังคับคดีแพ่งหรือคดีล้มละลาย หากดำเนินการได้อย่างนี้ก็จะ

ทำให้การแก้ไข NPL สำเร็จได้อย่างรวดเร็วขึ้น และจะทำให้เศรษฐกิจไทยสามารถฟื้นฟูได้รวดเร็วเช่นกัน

ข้อเสนอแนะในแนวทางการศึกษาต่อในอนาคต

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัดหลายประการ ได้แก่

1. ข้อมูลที่นำมาใช้ในการศึกษามีระยะเวลาที่น้อยไปเพียง 4 ปีแรกของการดำเนินงานจึงอาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการสะท้อนถึงสถานการณ์การดำเนินงานที่แท้จริง

2. ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ยังมีความจำกัด โดยมาจากรายงานทางการเงินของบริษัทบริหารสินทรัพย์ โดยข้อมูลบางอย่างอาจมิได้สะท้อนการดำเนินงานที่แท้จริง เพราะมีข้อมูลบางอย่างที่มิได้เปิดเผย แต่สะท้อนประสิทธิภาพในการบริหารจัดการได้อย่างดี เช่น อัตราการได้คืน (Recovery Rate) ทั้งนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้รอบสอง (NPL Re-entry) อัตราการบริหารจัดการ (Disposal Rate) เป็นต้น

3. ข้อมูลของ บสท.เป็นการศึกษาในช่วง 4 ปีแรกของการดำเนินงาน โดยข้อมูลต่างๆที่แสดงยังไม่มีการแบ่งปันผลกำไรขาดทุนกับสถาบันการเงินที่โอนขาย NPL ทำให้การรับรู้ผลกำไรขาดทุนยังไม่สะท้อนผลการดำเนินงานอย่างแท้จริง

หากมีการศึกษาครั้งต่อไป จึงขอเสนอแนะให้ทำการศึกษาลงจากบสท.มีการแบ่งปันผลกำไรขาดทุนในการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพให้แก่สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ผู้โอนเมื่อสิ้นปีที่ 5 และสิ้นปีที่ 10 แล้ว อีกทั้งหากสามารถนำปัจจัยอื่นๆ เช่น อัตราการได้คืน (Recovery Rate) ทั้งนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้รอบสอง (NPL Re-entry) อัตราการบริหารจัดการ (Disposal Rate) เป็นต้น มาใช้ในการศึกษาได้ ก็จะสะท้อนผลการดำเนินงานที่แท้จริงได้มากขึ้น

เกือบ 10 ปีที่ประเทศไทยได้จัดตั้ง AMC ขึ้นเมื่อเพื่อหวังว่าจะช่วยในการแก้ปัญหา NPL จากผลของวิกฤตการณ์ทางการเงิน แต่ NPL ในระบบก็ยังเป็นปัญหาที่ไม่สามารถจัดการได้แล้วเสร็จ หนี้บางส่วนที่มีการปรับโครงสร้างไปจำนวนสูงที่กลับคืนสู่ NPL (NPL Re-entry) อีกครั้ง อีกทั้ง NPL ใหม่ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การทำงานของ AMC ก็เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อปัญหาดังกล่าว สำหรับประเทศไทยนั้น รูปแบบของการจัดตั้ง AMC มิได้เป็นสิ่งที่สำคัญต่อการแก้ปัญหา แต่สิ่งที่

สำคัญที่สุดคือการบริหารจัดการที่ดี หากลูกหนี้ เจ้าหนี้ สถาบันการเงิน AMC รวมถึงภาครัฐและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เข้าใจถึงกระบวนการทำงาน ปัญหา อุปสรรคและข้อบกพร่องที่ทำให้ AMC ไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งและประสบความสำเร็จได้อย่างแท้จริง เข้ามาให้ความสำคัญ ร่วมกันแก้ปัญหา นำตัวอย่างการบริหารจัดการที่ดีจาก AMC ของประเทศที่ประสบความสำเร็จ มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานกับ AMC ในประเทศไทย ก็จะทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น การแก้ปัญหาก็จะเป็นไปอย่างรวดเร็ว ภาคการเงินของประเทศก็สามารถดำเนินต่อไปได้อย่างมีมั่นคง หากประเทศไทยต้องประสบกับวิกฤตการณ์ทางการเงินอีกครั้ง NPL ก็จะไม่ใช่อุปสรรคใหญ่ที่น่ากลัวอีกต่อไป